

Precum nenăscuții lumii

Samoila

Sunt ce trebuia să fiu ori așa s-a întâmplat?
Gândul ăsta m-a muncit, dar încă nu am aflat.
Setea lumii de-ar fi fost potolită cu un vis
M-aș fi odihnit pe-o stea din grădina „Paradis”.

Trăznetele obosite de-ale vântului schimbări
Conving zodiile reci să vegheze peste mări
Să nu fiu izvor secăt în deșertul pământiu
În care iluzii calde mă vor umple fistichiu.

Dacă viața ar avea sensul invers de acum,
Moartea, mama tuturor, ne-ar lăsa singuri pe drum.
Disperați, debusolați ne-am întoarce în neant
Precum nenăscuții lumii în eterul ofertant.